

[Forsvarsministeren.]

aarets Udgang. For Søværnets Vedkommende vil det ved Finansaarets Udgang heller ikke være lykkedes at udnytte de Bevillinger, der er givet til nyt Materiel. Aarsagen er Knapheden paa udenlandsk Valuta. Naturligvis bør nyt Materiel i det Omfang, det kan lade sig gøre, fremstilles her i Landet; men selv om Regeringen tager dette Standpunkt, forudsætter det, at der kan skaffes udenlandsk Valuta til Raastoffer. Opbygningen af et Forsvar er derfor ikke alene et Spørgsmaal om de Beslutninger, der tages her paa Rigsdagen, men den er ogsaa betinget af, at Valuta-problemet løses, og Regeringen har i nogen Tid arbejdet paa at finde en Udvej.

Manglerne ved den nuværende Forsvarsordning har slidt haardt paa Værnens Befalingsmænd. Dertil kommer, at Hærens Befalingsmænd med ret korte Mellemrum har maattet forflyttes til nye Tjenestesteder. Mange af dem maatte i Besættelsestiden opløse deres Hjem, og de har indtil nu ikke været i Stand til at oprette et nyt. Et stort Antal Befalingsmandsfamilier er splittet paa baade fjerde og femte Aar. Det er en haard Belastning, og det er forstaaeligt, at baade Befalingsmændene og deres Familier længes efter det Tidspunkt, hvor Overgangstilstanden afløses af en ny Forsvarsordning. Desuden foranlediger den nuværende Tilstand en betydelig Forøgelse af Hærens Driftsomkostninger, fordi der maa ydes Tillæg til dobbelt Husførelse til de Befalingsmænd, der flyttes omkring med.

Til sidst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Paastanden om, at der af Danmark, Norge og Sverige er afsluttet en hemmelig Militæraftale med England og De forenede Stater. Jeg har i en Erklæring meddelt, at den danske Regering ikke kender en saadan Aftale. Alligevel er Paastanden om Aftalen opretholdt, og der er henvist til, at der er købt engelske Vaaben til de danske Værn. Det er rigtigt, at vi har faaet Vaaben og en Del Materiel fra England — det har Landets Befolkning været underrettet om i lang Tid —, vi har ogsaa faaet Vaaben fra Sverige, og vi har desuden faaet Materiel af tysk Oprindelse fra Amerikanerne. Hvorfor? Simpelt hen fordi Sverige, England og De forenede Stater har været villige til at levere os Materiel. Men der kan naturligvis ikke heraf drages den Slutning, at vi har en hemmelig Militæraftale med disse Lande. Vi har ogsaa sendt Ekspediter til Tjekkoslovakiet for at undersøge Mu-

lighederne der for Indkøb af Vaaben. Det betyder naturligvis heller ikke, at vi ønsker en hemmelig Militæraftale med Tjekkoslovakiet.

Men i øvrigt var Sovjetunionen blandt de første Lande, som Danmark henvendte sig til med Anmodning om Indrejsetilladelse for en Kommission af vaabenkyndige Officerer, dels for at de kunde faa Lejlighed til at studere militære Erfaringer i Sovjetunionen, dels for at forberede Indkøb af Vaaben i Sovjetunionen. Da Anmodningen blev afslaaet, rejste den danske Delegation til Sverige, Norge, England, Amerika, Schweiz og Frankrig m. fl. Steder. I Sommeren 1947 forelagde den danske Militærrattaché i Moskva efter Ordre fra den danske Regering igen Sagen, og den 1. September indberettede han, at der paa ny var givet Afslag.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg har den Ære herved at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om international Omnibuskørsel m. v.*

Ved Loven af 4. Juli 1927 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer er der givet Bestemmelser til Regulering af en vigtig Del af den indenlandske Automobilbefordring af Personer og Gods. Loven gælder saaledes for Omnibuskørsel, hvorved den forstaaer Kørsel med Motorkøretøjer, der er bestemte til mod Vederlag at benyttes eller faktisk benyttes til samtidig Befordring af flere af hinanden uafhængige Personer, hvad enten Køretøjerne benævnes Omnibusser, Kapervogne, Turistvogne eller andet. Og Loven gælder for Fragtmandskørsel, hvorved den forstaaer Kørsel i Rute mellem forud bestemte Endepunkter med Motorkøretøjer, der er bestemte til mod Vederlag at benyttes eller faktisk benyttes til samtidig Befordring af Gods for flere af hinanden uafhængige Personer.

Om denne Omnibus- og Fragtmandskørsel bestemmer Loven af 1927, at Kørselen ikke maa udføres, medmindre der forud er meddelt skriftlig Tilladelse dertil. I visse Tilfælde kan denne Tilladelse gives af Ministeriet for offentlige Arbejder, nemlig naar der er Tale om postbefordrende Automobilruter; men ministerielle Tilladelser er dog i Praksis uhyre sjældne. I andre Tilfælde, nemlig ved Kaperkørsel eller Turistkørsel paa en enkelt Dag eller ved en bestemt